

Jindřich Lion V Práci Jako Novinář

Pracoval jsem v týdeníku velkého vydavatele. Před válkou to byly německé noviny – Prager Tagblatt. A když přišli nacisté, obsadili redakci, protože tam bylo mnoho židovských novinářů, a všichni samozřejmě museli okamžitě pryč. Pak z toho udělali nacistické noviny.

Když v roce 1948 časopis převzali komunisté, našel jsem na stole formulář. Byl to přihlašovací formulář do komunistické strany. Vzal jsem ho, zmačkal a zahodil. Naproti mně seděl někdo, kdo byl komunist, mladý muž v mém věku, který řekl: ‚Ničíš si tím svou vlastní budoucnost, když tohle děláš.‘ A já řekl: ‚Takovou budoucnost já nechci. Nejsem komunist, nevstoupím do komunistické strany. A druhý den ráno jsem měl formulář znovu na stole. Znovu jsem ho sebral a hodil do koše. A on to nahlásil vedení vydavatelství.‘

Ráno jsem odešel, a když jsem se vrátil do redakce, měl jsem na stole výpověď.

Tisíce lidí bylo propuštěno z práce, protože nechtěli vstoupit do komunistické strany. Premiér pochopil, že to bude mít negativní dopad na ekonomiku.

Proto vydal prohlášení, že nečlenství v KSČ by nemělo být důvodem k výpovědi z práce.

Šel jsem na právní oddělení svazu s výpovědí, kterou jsem měl na stole, a řekl jsem, podívejte se, premiér řekl, že nemusíte být členem KSČ. Seděli tam nekomunisté. Právní oddělení univerzity bylo v rukou pravice. Řekli mi: vraťte se a na stole najdete novou pracovní smlouvu.

Vrátil jsem se a skutečně jsem měl na stole novou smlouvu. Udělali to po telefonu.

Pak jsem tam byl ještě dva roky a měl jsem na stole malý obrázek Masaryka, spoluzakladatele samostatného československého státu.

Napsal jsem článek, ve kterém jsem pozitivně referoval o Masarykovi. Jedna čtenářka mi poslala malinký obrázek Masaryka v rámečku a napsala mi, že je ráda, že někdo jiný má odvahu psát o Masarykovi pozitivně.

V roce 1950 zahájili komunisté tažení proti Masarykovi. Byl velmi oblíbený a koneckonců byl symbolem demokracie. Mladík sedící vedle mě mi řekl, abych ten obrázek okamžitě odstranil. A já řekl, že to mě ani nenapadne. Masaryk byl pro mě vždy vzorem demokrata.

Druhý den jsem přišel do práce a obrázek byl pryč. Chytil jsem takový záchvat vzteku, začal bouchat do stolu a řekl: Ten obrázek se okamžitě vrátí! Obrázek se nevrátil a já také ne. V té době už byli komunisté tak etablovaní, že jsem byl podruhé vyhozen a už jsem se nemohl vrátit. To bylo v roce 1950.